

РЕШЕНИЕ

№ 24174

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разглежда дело номер **4165** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.186 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка №ФК-с 3874-0200497 от 01.04.2025г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ към Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при НАП, с която заповед е наложено запечатване на търговски обект бензиностанция в [населено място], [улица] и забрана за достъп за срок от седем дни на основание чл.186, ал.1 т.1 б.“а“ и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

По изложените в жалбата съображения- се моли да се уважи същата. На първо място се изтъква довода, че при проверката на 31.01.2025г. в обекта са установени конкретни фактически основания, които не се признават от страната, но на база на изложените са постановени няколко мерки- ПАМ, както и са наложени санкции с Наказателни постановления №820188-811658 от 26.03.2025г. и НП №820190-811662 от 26.03.2025г.. Сочи се, че тези действия и мерки са несъставомерни, съгласно решение от 04.05.2023г. по дело С-97/2021г. на СЕС., което води до извода, че заповедта е издадена в несъответствие с целта на закона. В решението изрично е подчертано, че чл.273 от Директива 2006/112 на ЕО за ДДС и чл.50 от Хартата на основните права на ЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждането на самостоятелни производства може да бъде наложена имуществена санкция и мярка „запечатване“ на търговския обект. С оглед това се прави довода, че е ирелевантно дали е извършено

нарушението или не – спорът е правен и следва да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Д.. Претендира разноски по списък на л.55, които са 1200лв. адвокатски хонорар и 50лв.д.т..

Ответната страна оспорва жалбата чрез юрк.М.. Претендира юрк.възнаграждение при отхвърлянето на жалбата като при уважаването ѝ оспорва размера на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ФАКТИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 16.04.2025г. при връчване от 10.04.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По съществото трябва да се съобрази, че:

На 31.01.2025г. в 10,28ч. е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §.1, т.41 от ЗДДС –бензиностанция в [населено място], [улица] стопанисвана от жалбоподателя като е прието, че същият е търговец и задължено лице по смисъла на чл.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. Установено е, че в обекта има касов апарат ЕСФП модел „О. Сис 2.00 Д“ с централно регистриращо устройство с бензиностанция Scheldt/Bachmann с индивидуален номер OS006522 и номер на фискална памет 58007894.

Спорно е от страна на оспорващия дали в 8,17ч. е направена покупка от Т. К. на дизелово гориво на стойност 47,19лв. и на един брой кафе на стойност 2лв., за което не е издаден касов бон, което е установено от проверката вкл. при преглед на касовата наличност и на дневния финансов отчет от общо 1029,81лв. за деня, за което са съставени 4 АУАН от 24.02.2025г. от Д. Л. на длъжност инспектор. Констатираните деяния са за това, че е нарушен чл.118, ал.1 от ЗДДС, че търговецът не е регистрирал и отчет продажбата чрез издаването на касова бележка. Съответно са издадени и наказателни постановления №820188-811658 от 26.03.2025г., както и НП №820190-811662 от 26.03.2025г. за наложени административни санкции от 1100лв. За наличието на същите /описани в заповедта/ и оспорването им страните не спорят, видно от изявленията им в съдебно заседание на 11.07.2025г..

Въз основа на тези констатации, обективирани в протокола от проверката №200497 от 31.01.2025г. на л.11, съставен от Д. Л. и от Т. В. – инспектори по приходите –ответникът е наложил процесната ПАМ на основание чл.116 вр. чл.186 от ЗДДС за срок от 7 дни. Изрично е отбелязано, че няма данни за издаване на бележки от кочан. Приобщени са и обясненията на обслужващата бензиностанцията С. П., която сочи, че за горивото е издаден касов бон с конкретен номер, който след известно време е поставен в коша за боклук. За кафето визира, че е допусната грешка от оператора и касовият бон не е излязъл. Отделно в заповедта са изложени мотиви за размера на срока и смисъла на ПАМ.

Към преписката е представена заповед № ЗЦ У-1148 от 25.08.2020г., с която изпълнителният директор на НАП определя директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП, както и началниците на отдели „Оперативни дейности“ -ОД да издават заповеди за налагане на ПАМ по чл.186 от ЗДДС -л.35. Приложена е заповедта персонално за преназначаването на С. Д. на длъжност Началник отдел „ОД“.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспорената заповед е издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като съгласно първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. В тази връзка е представена заповед №ЗЦУ-1148 от 25.08.2020г. от изпълнителния директор на

НАП, съгласно която в т.1 са определени органите, които налагат ПАМ като сред тях е и началникът на отдел „Оперативни дейности“.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива.

По същество съдът е указал на страните доказателствената тежест вкл. на ответника да установи посочени обстоятелства в оспорения акт, както и на жалбоподателя дали оспорва това, че не е издаден касов бон за направената покупка. Видно от изявлението на процесуалния представител на оспорващия, доколкото се обжалват НП –не може да се признае този факт. Ответникът чрез процесуалния си представител е отказал да ангажира гласни доказателства за направената покупка и неиздаден касов бон, поради което съдът не може да установи фактическите основания за издаването на заповедта като безспорни.

Отделно от правна страна съобразява задължителното тълкуване на нормата съобразно решение от 04.05.2023г. по дело С-97/2021г. на СЕС. В същото се подчертава изрично, че чл. 273 от Директива 2006/112 на ЕО за ДДС и чл.50 от Хартата на основните права на ЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждането на самостоятелни производства може да бъде наложена имуществена санкция и мярка запечатване на търговския обект. Конкретно и двете мерки са налице. Следователно доколкото посоченото право на ЕС има примат над националната правна норма и при несъответствие първото намира приложение, то следва да се приеме, че даденото тълкуване от СЕС ясно позволява да се направи извода, че разпоредбите на ЗДДС за налагане за едно и също нарушение на закона и на ПАМ, и на санкция по реда на ЗАНН - не е допустимо. Тази законова регламентация е в противоречие и с чл.50 от Хартата на основните права, приета от ЕС. Не е допустимо да има НП и ПАМ за едно и също деяние вкл. и защото едни и същи факти се установяват от различни съдебни състави и могат да се констатираат различно. В този смисъл решения № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд. на ВАС, № 5542 от 08.05.2024г. по адм. дело № 11372/2023г., VIII отд. на ВАС, № 8855 от 16.07.2024г. по адм. дело № 3069/2024г., VIII отд. на ВАС, № 5453 от 07.05.2024г. по адм. дело № 157/2024г., VIII отд. на ВАС, № 4290 от 09.04.2024г. по адм. дело № 12095/2023г., VIII отд. на ВАС и др.

Относно разноските на оспорващия от 1250 по списък, от които 1200лв. за адв.възнаграждение и възражението на ответника касателно адвокатското възнаграждение, следва да се има предвид, че СЕС както по съществото на спора, така и за минимума на адвокатските хонорари се е произнесъл с решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г. и видно от същото съдът може да го намали и под минимума по Наредба №1/2004г.. В този случай съдът намира основания за последното- делото се е развило в 1 съдебно заседание, няма фактическа и правна сложност, на база на визирана тълкувателна практика на СЕС изначално е ясен изхода от спора, които дори не е правен. От друга страна – не следва да се стимулира поведението на данъчните субекти да не зачитат правилата по издаване на касов бон и обективизирането по този начин на извършените покупки, особено в подобен търговски обект като проверявания. Следователно съдът намира за обосновано адвокатско възнаграждение от 400лв., поради което следва да се присъди този размер и таксата от 50лв. или общо 700лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С., [улица]

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразна ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка №ФК-с 3874-0200497 от 01.04.2025г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ към Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при НАП, с която заповед е наложено запечатване на търговски обект бензиностанция в [населено място], [улица] и забрана за достъп за срок от седем дни на основание чл.186, ал.1 т.1 б.“а“ и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА НАП да заплати на „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД ЕИК[ЕИК] адвокатско възнаграждение от 700лв. и 50лв. платена държавна такса или общо 750лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

СЪДИЯ: